Isus je...

BIBLIJSKE PORUKE ZA SVAKI DAN

12. mart - 16. april 2017.

Pripremili ljudi Evangeličke metodističke crkve
Centralne konferencije za Srednju i južnu Evropu

Sadržaj:

1. NEDELJA

NEDELJA, 12. MART.....3
Isus je... reč koja je postala telo.
Lenka Prochazkova (1976), Slovačka

PONEDELJAK, 13. MART.....4
Isus je... vidljiv.
Josef Červeňak (1949), Češka

UTORAK, 14. MART.....5
Isus je... taj koji oprašta.
Agnes Vadaszi (1962), Mađarska

SREDA, 15. MART.....6
Isus je... svetlo koje ne zaslepljuje.
Julia Kopacz (1994), Poljska

ČETVRTAK, 16. MART.....7
Isus je... vrata.
Christine Preis (1965), Švajcarska

PETAK, 17. MART.....8
Isus je... dobri pastir.
Jozef Bartos (1968), Poljska

SUBOTA, 18. MART.....9
Isus je... prijatelj, koji plače sa mnom.
Lila Lakatos (1984), Mađarska

2. NEDELJA

NEDELJA, 19. MART.....10
Isus je... put.
Boris Fazekaš (1989), Srbija

PONEDELJAK, 20. MART.....11
Isus je... mir za svet.
Katarzyna Bator (1976), Poljska

UTORAK, 21. MART.....12
Isus je... čokot.
Petr Konopik (1973), Češka

SREDA, 22. MART.....13
Isus je... onaj, koji me vidi.
Martha Wicki (1947), Švajcarska

ČETVRTAK, 23. MART.....14
Isus je... udaljen samo jednu molitvu.
Sarah Brustmann (1993)/
Sarah Kudaya (1993), Austrija

PETAK, 24. MART.....15
Isus je... moja sigurnost.
Maria Đurovka Petraš (1983), Srbija

SUBOTA, 25.MART.....16
Isus je... osloboditelj.
Etienne Rudolph (1966), Francuska

3. NEDELJA

NEDELJA, 26. MART.....17
Isus je... osloboditelj.
Stefan Schröckenfuchs (1978), Austrija

PONEDELJAK, 27. MART.....18
Isus je... Božiji Autoritet i Sila.
Pavel Prochazka (1951), Slovačka

UTORAK, 28. MART.....19
Isus je... taj, koji me poziva na delovanje.
Daniela Stoilkova (1988), Makedonija

SREDA, 29. MART.....20
Isus je... saputnik.
Christoph Petau (1959), Austrija

ČETVRTAK, 30. MART.....21
Isus je... stranac..
Mihail Stefanov (1979), Bugarska

PETAK, 31. MART.....22
Isus je... mudrost Božija.
Nina Topalska (1981), Bugarska

SUBOTA, 1. APRIL.....23
Isus je... moj temelj.
Freddy Nzambe (1969), Tunis

4. NEDELJA

NEDELJA, 2. APRIL.....24
Isus je... naša pobeda.
Ivan Lukač (1990), Slovačka

PONEDELJAK, 3. APRIL.....25
Isus je... moja snaga.
Aurel Isufi (1993), Albanija

UTORAK, 4. APRIL.....26
Isus je... taj, koji nas za slobodu oslobodi.
Episkop Patrick Streiff (1955), Centralna konferencija za Srednju- i južnu Evropu

SREDA, 5. APRIL.....27
Isus je... više od jednog imena.
Ueli Frei (1965), Švajcarska

ČETVRTAK, 6. APRIL.....28
Isus je... moj snabdevač.
Dimitar Janevski (1985), Makedonija

PETAK, 7. APRIL.....29
Isus je... moj integritet.
Grethe Jenei (1969), Mađarska

SUBOTA, 8. APRIL.....30
Isus je... jedinstven i večan.
Alina Goia (1978), Rumunija

5. NEDELJA

NEDELJA, 9. APRIL.....31
Isus je... moja najveća prednost.
Abdnour Ait Abdelmalek (1955), Alžir

PONEDELJAK, 10. APRIL.....32
Isus je... moj Spasitelj.
Marija Virag (1966), Srbija

UTORAK, 11. APRIL.....33
Isus je... na obali.
Etienne Rudolph (1966), Francuska

SREDA, 12. APRIL.....34
Isus je... odsjaj božanskog bića.
Daniel Topalski (1974), Bugarska

ČETVRTAK, 13. APRIL.....35
Isus je... ljubav..
Xhuli Kasmollari (1984), Albanija

PETAK, 14. APRIL.....36
Isus je... jagnje Božije.
Jana Danečkova (1977), Češka

SUBOTA, 15. APRIL.....37
Isus je... žrtva za grehe.
Ligia Istrate (1986), Rumunija

NEDELJA, 16. APRIL.....38
Isus je... među živima.
Lazo Tančev (1959), Makedonija

Nedelja, 12. mart 2017.

Isus je...
reč koja je postala telo.

„I reč se ovaploti i stanova među nama, i gledasmo njenu slavu, slavu kao jedinorodnoga od Oca, punog blagodati i istine.“ (Jovan 1, 14)

Ponekad vidim na starijim fotografijama ljude, koji nisu više među nama i pomislim, kako bi samo bilo predivno kada bi ta osoba mogla da siđe sa te fotografije, da bi nam ispričala kako je nekada bilo ili kakva je njena procena naše današnje situacije. To što je Isus postao čovek podseća me i na ove misli. Isus je sišao sa neba da bi bio sa nama i pokazao nam kako Bog vidi stvari. Došao je ovde da bi bio savršeni primer toga kako mi trebamo živeti. Ostavio je svoju slavu na nebu, da bi postao čovek. Iako je i tada u potpunosti bio Bog, iskusio je i ograničenja čoveka - vreme i prostor. Ostavio je neka od svojih prava kao Bog, da bi stanovao među nama. Kada nas poziva da ga sledimo, taj poziv sadrži i to da ostavimo sve, što bi moglo da nas zadrži. A to vidimo i u Evanđeljima: Kada On poziva ljude, moraju mnogi da „ostave“ svoje porodice, mnogi svoj novac, mnogi svoj status.

Šta moraš ti da ostaviš, da bi bio u stanju da u potpunosti slediš Isusa?

Lenka Procházková (1976), Slovačka

Molitva:

Gospode, ponizni smo u pogledu činjenice da si došao na zemlju i ostavio svoj božanski dom, da bi nas spasio - iz ljubavi prema nesavršenom čovečanstvu. Molimo Te pomozi nam da vidimo stvari koje nas zadržavaju da Te sledimo; stvari koje zadržavamo za sebe i još nismo ostavili radi Tebe. Amen.

Isus je...
vidljiv.

„Sutradan vide Isusa kako dolazi k njemu i reče: evo jagnje Božije koje uklanja greh sveta!“ (Jovan 1, 29)

Jedan važan uslov za veru kod mnogih ljudi je *videti Boga.* Oni kažu u razgovoru: pokaži mi tvog Boga i ja ću poverovati.
Videti Boga i Isusa je važno i za hrišćane. U Evanđeljima stoji, između ostalog, da je za učenike - kao i za druge ljude - bilo važno da vide isusa. Podsećanje na Zakeja ili Tomu je kao primer dovoljno.
Da li zaista želimo da vidimo Isusa? Da li se mi sigurno pouzdajemo u Gospoda, slušamo Ga i živimo u poslušnosti pred Njim? Put ka tome je ponekad težak. Jakov je morao snažno da se bori na reci Jaboku. Jovov put do priznanja je išao preko žestokih i dubokih diskusija sa njegovim prijateljima o uobičajenim razmišljanjima. Na kraju je formulisao predivne reči: „Gospode, dosad sam samo slušao o Tebi, a sada Te i moje oči vide!“
Život onih koji su mogli videti Gospoda je bio snažno promenjen. Oni su bili ispunjeni ljubavlju prema Bogu, prema Isusu. Da čine volju Gospodnju više nije bio teret za njih, već radost.
I mi, hrišćanke i hrišćani današnjice, imamo potrebu da vidimo Gospoda a to je i danas moguće. Doduše ne tako kao što ga je video Jovan ili učenici svojim telesnim očima. Ali kao što je i njima, i nama Isus dolazi u susret. Čovek se trudi a Duh Sveti deluje da može primetiti Isusa.

Josef Červeňák (1949), Češka

Molitva:

Dragi Isuse, dođi i meni u susret. Pomozi mi da Te mogu videti i ispuni me ljubavlju prema Tebi i mojim bližnjima. Amen.

Isus je...
taj koji oprašta.

„Na to joj Isus reče: ne osuđujem te ni ja; idi i od sada više ne greši.“
(Jovan 8, 11)

Dan počinje. Napolju je još uvek mračno, ali mogu čuti ptice koje svojim glasovima najavljuju novi dan.
Ležim u svom krevetu sa jednim čovekom pored mene. Ne, to nije moj muž. Ovaj je trenutno na poslovnom putu. On me više ne voli. On više ne govori tako često sa mnom. Kada nakon svog posla dođe kući želi svoju večeru i brine se da njemu bude dobro. A kada uveče ode na spavanje okrene se na drugu od mene. Moj život je dosadan, bez zadovoljstva i cilja. Meni je potrebna ljubav. Tražim malo priznanja, razumevanja, razgovora, dodira i strasti. A sada jedan drugi čovek leži pored mene. Ja za to nisam bila stvorena, ali verujem da sam ovog puta voljena. Kakav je to zvuk? Oh, moj muž je ranije došao kući!
Odvode me i guraju u pravcu hrama. Šta će uraditi sa mnom? Da li će me ubiti? Zašto bismo zbog toga tamo išli? Oni su žedni krvi, ispunjeni uzbuđenjem, sakupljaju kamenje. Oni viču, njihova lica su pocrvenela. Osećam se kao da sam đavo. Da, kamenujte me. Svejedno je. Kriva sam.
Šta se dešava? Ne razumem. Kako to da pitaju onog učitelja? Pa oni su i sami učitelji zakona. Naravno da i sama imam svoje mišljenje o farisejima. Oni se uvek pokazuju kao da su bez grešaka, ali oni to nisu. Videla sam kako su prekršili zakon. Ali ko bi meni još poverovao? Posmatram ovog rabija. On je tako drugačiji. Iz njega izlazi mir. Usred hektike kod drugih muškaraca njegov mir je tim vidljiviji. Nisam sposobna da okrenem svoj pogled. On ne posmatra mene, već moje tužitelje. A sada se saginje i svojim prstom piše nešto na zemlji. To je tako čudno. Sve je odjednom tiho. Da li dobro čujem? On kaže: Ko je bez greha neka prvi baci kamen. Da li sada dolazi kiša kamenja?! O Bože, pomozi mi!
Ali, neverovatno, svi odlaze. Niko nije ostao. Samo smo još on i ja ovde ostali. Šta treba da radim? Da ostanem ili da odem? On me gleda. Vidim čistu ljubav u njegovim očima. Neobjašnjivo je, ali osećam da me voli. Ali zašto? Zaista sam zgrešila. Shvatam šta sam učinila. Gde su oni koji su hteli da me osude? Zar on ne vidi da su svi oni otišli? Čujem njegov blagi glas: Ni ja te ne osuđujem; možeš da ideš i više ne greši! Da li to znači da sam izbegla osudu? Smem li i dalje da živim? Mogu samo da odvratim… Hvala Ti Gospode!

Ágnes Vadászi (1962), Mađarska

Molitva:

Nebeski Oče, mi smo pogrešivi ljudi. Podari nam Tvoju ljubav i milostiva srca jednih za druge. Amen.

Isus je...

svetlo koje ne zaslepljuje.

„Opet prozbori dalje Isus govoreći: ja sam svetlost sveta; ko ide za mnom, neće hoditi po tami, nego će imati životnu svetlost.“ (Jovan 8, 12)

Sećam se kako su moji roditelji uključivali noćno svetlo sa osmehom na licu kada sam išao na spavanje. To malo svetlo mi je davalo mir i sigurnost. Tako i naš život često izgleda. Kada prolazimo kroz najmračnije trenutke svoga života, mislimo na to neobično Božije svetlo. Pa i ako ponekad nije vidljivo, ipak je uvek sa nama.
Isus Hristos je izvor neverovatnog svetla. On može da nas osvetli svojim Svetim Duhom, da zapali svetlo u našem životu i tako od nas učini svetlo. Uključivanje ovog svetla ima samo tada smisao ako ga prenosimo dalje.
Oni koji su videli prve hrišćane, rekli su: „Vidite! Kako oni samo vole jedni druge!“ Oni su voleli jedni druge, jer su bili ispunjeni Hristovim svetlom. Da li i ja reflektujem ovo Božije svetlo za druge?
Mi bismo trebali da svetlimo posebno za one kojima je to svetlo potrebno. Ali mislimo na to da ih ne zaslepimo. Kao hrišćani i metodisti moramo biti prepoznatljivi i izraženi. Zato: „Tako neka zasvetli vaše svetlo pred ljudima: neka vide vaša dobra dela i proslave vašeg Oca na nebesima.“ (Matej 5, 16).

Julia Kopasz (1994), Poljska

Molitva:

Dragi Oče, pomozi nam da Isusovo svetlo svetli kroz nas u našoj svakodnevici; da nikoga ne zaslepimo; svetlo koje će nam pokazivati pravi put k Tebi. Amen.

Isus je...
vrata.

„Ja sam vrata; ako ko uđe kroz mene, biće spasen, ulaziće i izlaziće i pašu će nalaziti.“ (Jovan 10, 9)

Uzbuđeno su čekali da dođe mladoženja. Deset mladih žena su se pripremale za venčanje.
Mladoženja se pojavio. Pet žena je pustio unutra a drugima je zatvorio vrata pred nosem. Pametne, ljupke i vesele bile su jedne. Pomalo nespretne, jednostavne i smetene bile su druge.
Na venčanjima se pokazuje mlada. Iza zatvorenih vrata se odigrava „kasting“ (priprema za izbor). Ispred vrata je beznadežnost, jer bez muža žena nije vredna. Mladoženja je dopustio ovo izopštenje. Solidarno ophođenje u smislu biblijske poruke na ovom mestu nije predviđeno.
Isus kaže: Ja sam vrata. On je onaj koji otvara vrata, sasvim u suprotnosti od mladoženje. On nikoga neće ostaviti na cedilu. Svi su pozvani. On ih nalazi kod bunara, poziva ih da siđu sa drveta ili jednostavno sebe poziva kod njih. Svojom ljubavlju On učestvuje u brigama i nevoljama ovih izopštenih žena i muškaraca.
Kada nam Isus priča ovaj primer, On nam otvara oči. Gledajmo gde se danas dešavaju ovakva izpoštenja. Ne dopustimo da se iza zatvorenih vrata pregovara o tome ko šta ima i ko je ko ili šta, već o tome da idemo ka ljudima i da učestvujemo u njihovim brigama i nevoljama.

Kristine Prajs (1965), Švajcarska

Molitva:

Dobri Bože naš, Tebi se obraćamo. U ovom obraćanju donosimo pred Tebe našu pogođenost. Još tako mnogo ljudi stoji pred vratima, izopšteni i odgurnuti. Uz hrabrost, maštu i sa Tvojim blagoslovom želimo da budemo otvarači vrata. Sa puno ljubavi i spremnošću da u tome učestvujemo. Amen.

Isus je...
dobri pastir.

„Ja sam dobri pastir, i znam svoje i moje ovce poznaju mene.“ (Jovan 10, 14)

Isus kaže o sebi: Ja sam dobri pastir. Sin Božji je personifikovana Božija ljubav. On je došao na svet, da bi ljudima preko svojih dela i reči pokazao, da ih Bog voli. Zbog svoje ljubavi dao je svoj život. „Dobri pastir je spreman da dâ svoj život za ovce.“ On je to za nas učinio na Golgoti. Njegova smrt nije bila nenamerna - On je dragovoljno dao svoj život za ovce.
Ali Isus nije samo govorio o tome da bude dobri pastir. On je to zaista i bio. On je umro, ali je i vaskrsnuo trećeg dana. Kao što i sam za sebe kaže: „Ja sam prvi i poslednji i živi. Bio sam mrtav i vidi živim kroz svu večnost. Imam ključeve od smrti i carstva mrtvih.“ (Otkrivenje 1, 18).
Jedna od osobina dobrog pastira je ljubav. To je ljubav, koja je kod Isusa došla do izražaja u Njegovoj smrti na krstu. Isus kaže „da on poznaje svoje ovce“. On ih tako dobro poznaje, da ih poziva po imenu. To je za nas vrlo utešno. Postoji neko, ko nas poznaje: on zna naša imena, brine se o nama i traži nas onda, kada dospemo na neku od stranputica. Mi nismo nepoznati.
Živimo na početku 21. veka. Svakodnevno se suočavamo sa brigama i strahovima. Jedna poslovica kaže: „Nijedan čovek nije imun na brige. Kada bi se našao neko takav, onda on ne bi bio čovek.“ Brinemo se za mnogo stvari, osećamo se kao da smo sami sa svojim brigama i nevoljama. Ali nismo sami. Dobri pastir nas prati. On želi da nam pomogne. Nismo prepušteni sami sebi i bez pomoći. Gospod Isus, dobri pastir želi da nam pomogne. Kako u prošlosti tako i danas.

Józef Bartos (1968), Poljska

Molitva:

Gospode, Bože naš, hvala Ti za Isusa Hrista, dobrog pastira, koji beše i jeste i zauvek će biti isti. Amen.

Isus je...
prijatelj, koji plače sa mnom.

„Isusove oči se napuniše suza.“ (Jovan 11, 35)

Da li si primetio da Božiji Sin u ovom događaju plače? Tako sam srećna što u Jevanđelju po Jovanu stoji, da je Isus imao suze u očima kada je video kako Marta i Judeji plaču. U duhu je bio duboko dirnut, jer je Lazar umro.
Vrlo često čujem hrišćane kako kažu: Mi ne plačemo kada neko umre, jer znamo da smrt nije kraj. Iako je to tako, često sam doživela da mi jedni drugima znamo da kažemo: „Ma daj, budi jak, ne plači!“ Dopusti da nešto pitam: Da li su u tvojoj zajednici dozvoljene suze? Isus je bio duboko dirnut. On nije mogao da bude „jak“ i da ne plače. Volim reakciju ljudi oko Isusa: „Vidite, kako ga je samo voleo!“ Oni nisu rekli: „Vidite kako je samo slab!“ Bez brige, suze su dopuštene.
Verujem da je najteže tada, kada izgubimo neku voljenu osobu. Gubitak nekoga je težak i tužan. Moramo dopustiti suzama da teku. Ne moramo uvek da budemo jaki i da sakrivamo našu tugu i poteškoće. Isus je to isto radio. On se nije stideo da plače. Drugi su videli Njegove suze. I više od toga: svako može u Bibliji da čita o Isusovim suzama! Biblija nam pokazuje Izbavitelja koji saoseća. On je kao naš prijatelj tu kada se nad nas nadviju tamni oblaci i pokrije nas tama. Isusovo saosećanje mi puno znači. On zna za naše tihe suze.

Lila Lakatos (1984), Mađarska

Molitva:

Isuse, naš verni prijatelju, Ti poznaješ svaku suzu i svaku ranu u našem životu. Ti si uvek tu, i u najtežim danima. Hvala Ti za Tvoje saosećanje koje nam je u Tvojoj reči pokazano i kroz našu braću i sestre u veri. Pomozi nam da budemo uz onog, ko je izgubio neku dragu osobu. Neka je hvaljeno Tvoje ime! Amen.

Isus je...
put.

„Reče mu Isus: ja sam put i istina i život; niko ne dolazi Ocu - sem kroz mene.“ (Jovan 14, 6)

Jedan od najrazumljivijih i najpoznatijih stihova iz Biblije je Jovan 14, 6. Isus kaže: „Ja sam.“ Put ka Bogu nije religija, rasa ili ritual. Tu se ne radi o pravilima ili propisima, već o osobi.
Isus je „Ja sam“. On nije „Ja bih mogao biti“. Ili „Ja bih rado“. Isus je put, istina i život. On nije „jedan od puteva“ ili „jedan deo puta“. Isus kaže „Ja sam put.“ On nije „jedna od istina“ ili „jedan deo istine.“ Isus kaže: „Ja sam istina.“ On nije „jedan deo života“. Isus kaže: „Ja sam život.“
Bilo je jedno vreme, u kome je čovek kada je kretao na put uvek polazio sa mapom u ruci. Mapa je pomogla putniku da pronađe put. Danas retko koristimo mape. Najveći broj ljudi koji imaju auto, imaju i uređaj za navigaciju u autu. Kako on funkcioniše? Kada se kreće na put, ukuca se adresa ciljnog mesta i uređaj se poveže sa satelitom, da bi nam pokazao put do cilja. Kada krenete pojavi se karta na ekranu i jedan glas objašnjava kuda da vozite: „Skrenite nakon 700 metara sa glavnog puta i nakon 300 metara skrenite desno.“
Šta se dešava ako pogrešno skrenete? Uređaj kaže: „Izračunati ponovo“ i odmah pronalazi novu rutu da bi nas doveo do našeg puta ka cilju.
Ako pokušamo da sledimo Isusa u našem svakodnevnom životu, bilo bi dobro da imamo jedan takav „navigacioni uređaj“, koji će nas voditi u dobrom pravcu. Zar ne? Bilo bi dobro imati nešto, što nam pomaže da ostanemo na pravom putu i što će nas sačuvati od toga da se izgubimo. Nešto, što će nas vratiti na pravi put, ako smo doneli pogrešnu odluku.
Sledimo Njegovu svetu Reč koju imamo u Bibliji. Tako ćemo ostati na pravom putu!

Boris Fazekaš (1989), Srbija

Molitva:

Isuse, hvala Ti za uputstva koja nam daješ kroz Tvoju Reč. Pomozi nam da možemo jasno videti Tvoj put u našem životu. Amen.

Ponedeljak, 20. mart 2017.

Isus je...
mir za svet.

„Ostavljam vam mir, dajem vam svoj mir. Ne dajem vam kao što svet daje. Neka se ne uznemirava vaše srce i neka ne strahuje.“ (Jovan 14, 27)

Usred briga i oluja koje pokreću čovekov život. U pogledu finansijskih poteškoća, zdravstvenih problema, straha za bližnje i najdraže. Uprkos trenutnih tragedija, prirodnih katastrofa, ratova, pobuna, terorizma i svih užasa, Isus je tu.
On koji je hodao preko vode, kada su talasi snažno udarali. On koji gospodari nad prirodnim silama. On koji je divljoj oluji zapovedio: „Umukni! Ućuti!“ i oluja se smirila. On svima nama obećava: „Mir svoj vam dajem, ne dajem vam kao što svet daje.“
Ne trebamo se bojati. Primili smo vrlo skupocen i izvanredan poklon. Isus želi da podeli svoj mir sa nama. On, koji je Gospod sveta, koji vlada nad svime, ne preza ni od čega i donosi nam sveobuhvatni mir. Ali mi nismo takvi. Mi nemamo moć da naš život sigurno živimo, ne onako kako mi to sebi želimo. Nama nedostaje mudrosti. Samo u Isusovim rukama punim ljubavi možemo naći sigurnost i savršeni plan za naš život.
Držimo se čvrsto toga da se pouzdajemo u Svemogućeg. On je mudrost, ljubav, spasenje i izbavljenje, koje nam Bog daje.

Katarzyna Bator (1976), Poljska

Molitva:

Gospode, sa puno pouzdanja se poveravam Tebi sa svime što jesam. Ti si jedini, koji nikada nije potkazao. Uzmi ceo moj život u Tvoje ruke pune ljubavi. Neka Tvoj mir ispunjava moje srce. Amen.

Utorak, 21. mart 2017.

Isus je...
čokot.

„Ja sam čokot, vi ste loze. Ko ostaje u meni, i ja u njemu, taj donosi mnogo roda, jer bez mene ne možete ništa činiti.“ (Jovan 15, 5)

Rečima „Ja sam“ Isus koristi slike koje učenicima pomažu da Ga ne vide samo kao čoveka, već da prepoznaju poruku, koju je Bog preko Njega objavio. Kao i ovde, Isus sebe karakteriše kao čokot, nebeskog Oca kao vinogradara a nas kao loze. Pre nekoliko godina zasadio sam nekoliko vinovih loza u mojoj bašti. Ubrzo sam primetio da besplodne ogranke moram da odsečem kako bi biljka mogla dobro da raste. I plodovi ogranci moraju da budu očišćeni. Odsekao sam grančice, da bi napravio mesta za grožđe.
To nam pomaže da bolje razumemo sledeći izazov.
Isus nam kaže da ostanemo „u Njemu“. To zvuči tako jednostavno. Kada se čvrsto držimo Njegove ljubavi ostajemo u ličnoj vezi sa Njim. Isus je u nama. Isus kaže: Ostanite u mojoj ljubavi, držite se čvrsto moje ljubavi!
Ali to nije tako jednostavno. U našem životu postoje sumnje i razne poteškoće, i često ne možemo da održimo Njegovu reč. Uprkos tome On kaže: Držite se čvrsto moje ljubavi. Primetićete da ste još uvek u ljubavi. Moja ljubav vam daje snagu za život - i doneće mnogo ploda.
Za vreme prošlogodišnje berbe grožđa bio sam iznenađen, koliko živih bića profitiraju od plodova čokota. Na nekim grozdovima našao sam novorođene puževe.
Primetio sam: Tako ili slično održava Bog mnoge ljude u Hristu, zahvaljujući plodu, koji na nama raste.

Petr Konopik (1973), Češka

Molitva:

Hvala Ti Isuse, što je Tvoja ljubav veća od naših osećanja i našeg razumevanja samih sebe. Hvala Ti za činjenicu da si sa nama i da smo u Tebi ukorenjeni. Pomozi nam, da ostanemo uz tebe. Amen.

Isus je...

onaj, koji me vidi.

„A Isus, videvši majku i kraj nje učenika koga je ljubio, reče majci: ženo, eto ti sina. Zatim reče učeniku: eto ti majke.“ (Jovan 19, 26-27)

Isus me vidi! Da li me ovo plaši ili umiruje? U Bibliji postoji mnogo primera gde Bog/ Isus vidi ljude. Bog vidi Agaru u pustinji u njenom očajanju (1. Mojsijeva 21, 14-20). Bog vidi i daje da se dešavaju čudesne stvari. Ilija se zauzima za Božije delo i preuzima stvar u svoje ruke i krije se u pećini daleko od svih ljudi (1. Kraljevima 19). Bog ga lično susreće.
Isus vidi bogatog mladića tužnog (Marko 10, 17-27). Ljudi koji sa tugom odlaze Isusa ne ostavljaju ravnodušnog. On vidi i carinika Zakeja i želi da se susretne sa njim u visini očiju (Luka 19, 1-10). Isus vidi svoju majku i brine se za nju. Isus vidi mene! Da li me ovo plaši ili me umiruje?
Kada sam bila dete i u mojoj mladosti ovo me je često uznemirivalo. Isus vidi kada grickam čokoladu. On zna šta želim da sakrijem. On poznaje i moje misli, moje osećaje. Danas sam srećna zbog toga.
On me vidi u mojoj tuzi. On me vidi, kada mi je teško i kada sam prenatovarena. On me vidi u mojoj ograničenosti da mu potpuno verujem, i sve mu predam. On me vidi u mojoj nevolji kao majke, kada vidim sopstveno dete kako pati a da ništa ne mogu da učinim protiv toga. On me vidi i brine se svojom blagom rukom za moje potrebe. Ja sam Njegovo voljeno dete.

Martha Vicki (1947), Švajcarska

Molitva:

Isuse, Ti držiš svoje obećanje. Ti si nam obećao, da ćeš biti sa nama do kraja sveta. Čvrsto se držim ovog obećanja. Amen.

Isus je...
udaljen samo jednu molitvu.

„Jer svaki koji moli dobiva, i koji traži nalazi, i onome koji kuca otvoriće se.“ (Matej 7, 8)

Svet u kome živimo u svoj njegovoj lepoti može biti veličanstven i pun suprotnosti. Pre svega u našoj epohi novih tehnologija i društvenih medija čini se kao da je svako uvek dostupan. Nikada ranije nije bilo jednostavnije ostati u kontaktu sa drugim ljudima, nezavisno od toga kako oni žive. Svuda po svetu ljudi kao opčinjeni vise na svojim telefonima i laptopovima i šalju poruke i mejlove, dele slike u krugu svojih prijatelja i pokazuju kako su samo srećni u svom životu. A ipak se ljudi sve više osećaju usamljeno i izolovano. Iako je lakše nego ikada pre da se ostane u kontaktu, sve se više i više udaljavamo jedni od drugih.
Uprkos mnoštvu ljudi koje možemo dosegnuti, čini se da broj onih kojima možemo da verujemo opada. U vremenima poput ovih se trebamo setiti prisne veze koju imamo sa Isusom.
Sin Božiji je uvek iznova govorio, da je tu za nas, kako u vremenima brige i muke tako i u vremenima zahvalnosti, milosti i radosti. Jedna stara pesma nas podseća na to:
“Kad nas brige i umornost
teško muče ceo dan,
Hriste, utočište naše,
tada mir naš Ti si sam.”
Uspostaviti kontakt sa Hristom ne zahteva Wi-Fi, društvene mreže ili telefon. Za to nije potreban novac, mi možemo doći ka Njemu bez stida, bez osećaja da ćemo ga gnjaviti.
Isus je tu za nas. On nas čuje i blagosilja, kada hoćemo da mu se približimo. Isus je udaljen samo jednu molitvu.

Sarah Brustmann / Sara Kudaya, Austrija

Molitva:

Hvala Ti Isuse, što si nam blizu, gde god da se nalazimo i kroz šta god i da prolazimo. I ako Te nekad izgubimo sa vidika ostaćeš udaljen samo jednu molitvu.Amen.

Isus je...
moja sigurnost.

„A vama je i kosa na glavi sva izbrojana.“ (Matej 10,30)

Od samog početka našega života moramo da se osećamo zbrinuto i sigurno. Samo se tako na zdrav način možemo duhovno i telesno razviti. Za vreme našeg detinjstva naša porodica i dom pružaju nam potrebnu stabilnost i bezbednost. Kako čovek raste i kako se vremenom razvija, teži za više.
Ovaj svet nam obećava sjajnu budućnost kroz mnoga osiguranja, različite sisteme bezbednosti i mere zaštita. Mnogi ljudi se pouzdaju u takve stvari, jer je vidljivo i opipljivo. Oslanjaju se na mnoga obećanja koje daju banke ili stručnjaci, koji im u kriznim vremenima pomažu. Ali mnogi zaboravljaju da su ljudi i samim tim ograničeni, uprkos i najboljim namerama i volji. Postoje trenuci u našim životima kada se sve ruši. Nada se gubi, planovi su uništeni, a razočaranost nas proganja na svakom našem koraku. Naši izgledi su loši. Naša sigurnost i nadanja su na teškom ispitu. Šta nam daje oslonac, kad dođu nestabilna vremena? To je nevidljiva ruka našeg svemogućeg Boga, koji deluje i na vidljiv način se za nas brine. Ja sam u Njegovim rukama. On izvodi sve na dobro, bez obzira na okolnosti. Treba sebi da postavimo pitanje: Na kakvom temelju gradim svoj život? Naša hipermoderna civilizacija se sve češće susreće sa osećajem nesigurnosti, koji vreba sa svih strana. Možemo predvideti kakvo će vreme biti u narednih nekoliko dana, međutim još uvek ne znamo šta nam sutrašnji dan donosi... A ipak: sigurnost, u ovom nepredvidivom i klimavom svetu, je moguća kroz veru u svemogućeg Oca na nebu. Kao vernici i kao deca Božija, moramo imati u vidu, da naš Gospod poznaje svaki delić naših životnih okolnosti. Ako znamo, da nam je čak i sva kosa na glavi izbrojana, ne trebamo se bojati i brinuti za sutrašnji dan.

Maria Đurovka Petraš (1983), Srbija

Molitva:

Dobri Gospode, kada vidimo nestabilan svet i nesigurnu budućnost, trebamo Tvoj mir i Tvoju sigurnost, da si uz nas na svakom našem koraku. Hvala Ti, što nas okružuješ svojom ljubavlju. Amen.

Isus je...
oslobodilelj.

„Jesi li ti onaj koji treba da dođe ili drugoga da čekamo?“ (Matej 11,3)

Učenici Jovana Krstitelja dolaze Isusu sa jednim pitanjem, koje se može samo sa da ili ne odgovoriti. Isus ih je naveo, da sami razmisle i daju odgovor na postavljeno pitanje. Lično iskustvo je u ovom slučaju važnije od velike teološke priče. Isus ih izaziva, da izađu iz svog pasivnog posmatranja - da vide i čuju, kako bi mogli da prenesu dalje to što su videli i čuli. Isus im ne nameće dogmatski odgovor. On im mnogo više skreće pažnju na plodove Božjeg carstva koji su pred njihovim očima: slepi vide, hromi hodaju, bolesni ozdravljaju, gluvi čuju, mrtvi oživljavaju... jednom rečju: objavljeno i realno oslobođenje.
Jovan i njegovi učenici su čekali obećanog Mesiju, koji treba da ih oslobodi rimskog jarma. Ali Isus im pokazuje, gde zaista oslobođenje počinje: u unutrašnjosti čoveka. Čovekovo biće se mora osloboditi od samog sebe, od sopstvenog slepila, od sopstvenog gluvila.
Isus oslobađa čovekovo biće za pravi život, koji nam Bog svojom ljubavlju daruje. A koga mi očekujemo: jednog spasitelja, koji oslobađa ovaj svet od svake nepravde? Ili bivamo oslobođeni kako bi postali saradnici Božiji, koji nas želi imati na svojoj strani, pošto nas je u Hristu oslobodio? Naše učestovovanje u izgradnji Božijeg carstva nas čini saradnicima na Božijem projektu - na projektu koji omogućava jedan novi život, koji počinje u čovekovom srcu.

Etienne Rudolph (1966), Francuska

Molitva:

Gospode, oslobodi nas danas od svega što nas sprečava da činimo stvari radi kojih si nas oslobodio. Amen.

Nedelja 26. mart 2017.

Isus je ...

došao, da pozove grešnike a ne pravednike.

„Ovo ču Isus i reče im: Ne trebaju zdravi lekara, nego bolesni. Nisam došao da *pozovem pravednike, nego grešnike.“ (Marko 2,17)*

Kao propovednici radimo sa mnogo ljudi. Najveći broj od njih su ljudi iz crkve. Ima i takvih ljudi, koji se nadaju da će dobiti nešto od crkve: ljudi koji tragaju za nečim, koji su bezpomoćni, koji trebaju pomoć, koji su pametni.
„Ja nisam došao, pravednike da pozovem, nego grešnike“, kaže Isus gledajući na Levija, Carenika. Levi nije među onima koji su bespomoćni, koji traga za nečim, nije pametan. On je osoba, koja je sposobna, da nepravdu dovede u svoju korist. Iskoristio je moć pozicije koja mu je data, radi ličnog profita. Nije zapisano da li je stekao veliko bogatstvo, samo da je pripadao grupi ljudi kojima je bilo moguće da se obogate. Ali cena je bila visoka: cena prezira od strane drugih, koji sa “takvima” nisu želeli imati nikakav kontakt. I danas postoje „takvi“ ljudi, koji su se na račun čovečanstva dobro doterali. Retko im nešto fali. Samim tim je zbog toga veća (zlo) radost, kada jedan od „takvih“ jedanput bude osuđen i kažnjen. Zadovoljni smo kad vidimo pravdu na delu.
Ali Isus vidi Levija kako sedi za carinom i poziva ga, da ga sledi. Kakvo je to blago Levi otkrio, da je bio spreman ostaviti poziciju carenika kako bi postao sledbenik? I još važnije: šta mene sputava – beda i siromaštvo - da bi se više radovao Levijevoj zasluženoj kazni nego li pozivu da sledi Isusa?

Stefan Schröckenfuchs (1978), Austrija

Molitva:

Milostivi Bože, nauči me da ne budem vođen osuđivanjem, nego tvojom ljubavlju. Otvori moje oči, da vidim ljude a ne njihove fasade i maske. Amen.

Isus je...

Božiji Autoritet i Sila.

„Mi smo čuli gde on govori: „Ja ću porušiti ovaj hram, koji je sagrađen čovečijom rukom i za tri dana sagradit ću drugi, koji nije načinjen čovečijom rukom.“ (Marko 14,58)

Svi se mi sećamo ljudi, koji su svojim autoritetom i silom bili nad nama. Sećanja na njih baš i nisu prijatna. Zapovesti, zabrane, poniženja, kritike, neumoljivost i strogost. U prisutnosti takvih ljudi ne osećamo se baš prijatno. Njihova blizina nas guši i krade radost.
Naravno imamo i dragocenih sećanja na ljude, koji su imali autoritet i silu nad nama, koji to nisu zahtevali i želeli. Možda su to bili roditelji, prijatelji ili druge bliske osobe. Možda je to bio neki učitelj, neki umetnik, jedan propovednik ili neko drugi, koga si posmatrao. Njihov život te je ohrabrio, da budeš bolji. Suprotnost između ove dve grupe ljudi, sa različitim razumevanjima autoriteta i sile, uočljiva je i kod Isusa i učitelja zakona. Učitelji zakona su bili visokoškolovani i uživali su visoko poštovanje i ugled u društvu. Isusov autoritet je bio drugačiji. On je govorio sa ovlašćenjem i silom.
Svedoci su čuli kako Isus kaže da će Hram, koji je sazidan od kamena, biti zamenjen duhovnim Hramom. Kasnije su razumeli da je ovo obećanje ispunjeno u zajedništvu vernih, u crkvi. Tamo su upoznali Isusov autoritet i silu. Kad svoje poverenje stavimo na Isusa, imamo udela u tom istom autoritetu i sili. Autoritet i sila, koje drugima potpomažu i ohrabruju da donose dobre i milostive odluke i time izgrađuju bolji svet, koji nije načinjen samo čovečijom rukom.

Pavel Procházka (1951), Slovačka

Molitva:

Gospode Isuse, Tvoja reč nam obećava autoritet i silu nad Sotonom. Priznajemo da samo malo nas koriste ovaj autoritet, koji si nam dao. Nauči nas, da stojimo u ovom autoritetu, koji nam daje silu da druge ohrabrujemo ka tome, da svoja nadanja polažu na Boga. Amen.

Isus je...

taj, koji me poziva na delovanje.

„I ako ljubite samo one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i grešnici ljube one koji njih ljube. I ako činite dobro (samo) onima koji vama dobro čine, kakva vam je hvala? Isto tako čine i grešnici.“ (Luka 6, 32-33)

Od raznih ljudi često čujemo da su Bogu zahvalni za njihov posao, za njihovu porodicu i prijatelje, za ono šta poseduju, za hranu itd. Jako je lepo čuti tako nešto. Veliko je bogatstvo kad poznaješ ljude oko sebe koji cene to što imaju u životu i zahvalni su za to.
Kao hrišćanka sam zahvalna Bogu za mnoge stvari koje imam, ali takođe i za mnoge stvari koje nemam. Ali da li moja zahvalnost treba da ostane samo na izgovorenim rečima? Zar ne bi trebalo biti više od toga?
Svi znamo da Isus izaziva ljude na delovanje, a ne samo na pasivno držanje pravila i moljenje. Sasvim je jasno da mi Bogu ne možemo adekvatno uzvratiti Njegovu ljubav; čak ni svi blagoslovi i sve sa zahvalnošću izrečene stvari kao posao, porodica, prijatelji itd.
Ali možemo li učiniti nešto više, kako bi pokazali našu zahvalnost?
Zašto ne bismo našu zahvalnost izrazili kroz jednostavno delo, koje zahteva malo više truda i vremena, koje iziskuje malo više nego li uobičajeno „hvala“? Razmišljaj o Isusovim rečima u Luki u šestom poglavlju. Razmisli o mogućnostima, koje ti se danas nude. Svakodnevno možemo pokazati Bogu našu zahvalnost kroz hrišćansko delovanje u našoj svakodnevnici.

Daniela Stoilkova (1988), Makedonija

Molitva:

Bože, toliko toga mi dobro činiš i ohrabruješ me, da sledim Tvoj primer, da i ja činim dobro drugima. Vodi me svaki dan i neka Tvoja bezuslovna ljubav bude vidljiva kroz sve što činim. Amen.

Isus je...
saputnik.

„Dok su se tako razgovarali i raspravljali među sobom, približi im se sam Isus, i išao je s njima.“ (Luka 24, 15)

Njegov život je počeo na putu. U štali je bio rođen. Put je bio važniji od prenoćišta. Na samom početku izveštaja o Njegovom rođenju, leži skriveno rano hrišćansko obeležje Njegovih učenika: sledbenici puta.
Knjiga psalama govori o mnogim iskustvima koje čovek doživljava dok je na putu. Tamo se govori o hodanju kroz mračnu dolinu. Ali stoji i zapisano:sa mojim Bogom mogu da preskočim i zid.
S vremena na vreme molim neke od psalama, koje sam i sam napisao: vodi me Gospode, utabanim stazama; pokaži mi, Gospode, Tvoj put i nauči me hodati stazama Tvojim.
Isus je rekao: Lisice imaju svoje jazbine, a Sin Čovečiji nema gde da nasloni glavu.
Prošao je iz smrti u život. Susreo je učenike na putu za Emaus. U Njegovoj prisutnosti mogli su pričali o događanjima, koja su se pre toga desila. Ali ima tu i nešto više: kada je seo sa njima za trpezu, uzeo je hleb, blagoslovio ga, prelomio i dao im. Tada im se otvoriše oči. Ovo je postalo iskustvo, koje je zapalilo njihova srce. Sa ovim iskustvom su se vratili nazad za Jerusalim. I čega je srce puno, o tome usta govore.
Vera u Isusa Hrista se nije mogla rečima opisati. Vera posta stvarna u sledbeništvu. Tu je Onaj, koji za sebe kaže: Ja sam put.
Onaj, koji samog sebe stavlja za put, na koji mogu da zakorače naše noge.
Umesto molitve, završiću jednim tekstom od Dom Helder Camara, koji me još od mladosti prati:
Da biste pokrenuli misiju, pre svega, treba da se probijete kroz koru egoizma, koji nastoji da nas zatvori u same sebe. Moramo prestati da se vrtimo sami oko sebe. Kao da se ceo svet vrti samo oko nas. Misija znači, nedozvoliti da nas sitni problemi ovoga sveta blokiraju, parališu. Ma koliko to bilo važnije, ljudski rod je veći i njemu treba da služimo. Misija nije putovati bezbroj kilometara, preći mora ili putovati brzinom zvuka. To znači, pre svega, otvoriti se prema drugome, spoznati ga i krenuti mu u susret.

Christof Petau (1959), Austrija

Molitva:

Neka Isus bude naš saputnik, i podari nam potrebnu snagu za svaki naš poduhvat. Amen.

Isus je...
stranac.

„Oni ga međutim nisu poznali, jer je to bilo uskraćeno njihovim očima.“
(Luka 24,16)

Posle Isusovog vaskresenja dva njegova učenika su putovala za Emaus. Iznenada im se približio jedan stranac. Tek na kraju, kada se zahvalio za hleb, prelomio ga i podelio, otvorile su im se oči. Primetili su da je ovaj stranac bio sam Isus. Drugi učenici su bili na Tiverijanskom jezeru i celu noć bezuspešno pecali. Pred samu zoru je stajao jedan stranac na obali i pokazivao im da bace mrežu na drugu stranu čamca. Kad su to učinili nisu mogli da izvuku mreže od količine ulovljene ribe. Tada su prepoznali Isusa u tom strancu (Jovan 21,1-14).
I u Starom zavetu nalazimo slične susrete sa strancima:
- Avram susreće 3 stranca, jede sa njima i otkriva da su oni Božiji anđeli (1.Mojsijeva 18, 1-12).
-Jakov se borio sa jednim strancem i onda otkrio da je to bio Bog (1.Mojsijeva 32, 22-32).
Pošto im je ispričao poređenje, Isus reče svojim učenicima: „Jer bio sam gladan i nahraniste me; bio sam žedan i vi ste me napojili; bio sam stranac i vi ste me prihvatili“ (Matej 25, 35).
Lako je dati Bogu slavu kada nam se predstavi da je to On i otkrije u okviru grupe istomišljenika.
Teže je kada Ga susretnemo kao stranca. Kada je On „taj drugi“, onaj koji je drugačiji. Jedan život u veri znači biti sposoban prepoznati trag Božiji u licu jednog stranca. Naučiti da otkrijemo Isusa u čoveku koji se čak veoma razlikuje od nas, koji je šta više, naš protivnik. Ako smo spremni da Hrista prepoznamo u strancu, vremenom ćemo otkriti da je baš taj stranac takođe i naš brat; služiti Bogu i gostoprimstvo prema strancu nisu uopšte dve različite strane, već iste.

Mihail Stefanov (1979), Bugarska

Molitva:

Isuse, pomozi nam da u licu stranca prepoznamo Tebe. Amen.

Isus je...
mudrost Božija.

„A mi propovedamo Hrista razapetog, Jevrejima, dakle, sablazan a Grcima bezumlje; Onima pak koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost.“ (1. Korinćanima 1,23-24)

Zašto je Hristos, razapeti Mesija, jednima sablazan a drugima kamen spoticanja? Šta očekuju ljudi od spasitelja sveta?
Jevreji kao Božiji narod - oni zahtevaju dokaze i znake, kaže Apostol Pavle. Znali su da ih je Bog izabrao i dao sve šta im treba - Toru. Tora je za njih bila savršena instrukcija za jedan mudar život po Božijoj volji. Oni su trebali jasne znakove za Božiju volju. Jedan takav znak je bila spoznaja da ima samo jedan pravi Bog.
Za Grke mudrost i nije bila obavezna, za razliku od nečega šta je poželjno i opipljivo, nešto pametno.
Za njih je razapeti Božiji Sin čista ludost. Nasuprot tome dodaje Apostol: „Jer pošto mudrošću svojom svet ne pozna Boga u Božjoj mudrosti, bila je Božja volja da ludošću propovedanja spasi one koji veruju“. (1.Korinćanima 1, 21)
Mudrost i ludost se u Bibliji ne odnose na našu intelektualnu sposobnost. Mudrost znači živeti po Božijoj volji. Zato će se nazvati „drvo živo“ (Priče Solomonove 3,18). Ludost vodi u suprotnom smeru, putem smrti.
Isus je došao na zemlju, kako bi nam svojim životom i smrću darovao večni život. Dogodilo se nešto što ni Grci ni Jevreji nisu očekivali: Bog je mudrost sveta učinio ludošću, kako bi spasao one koji veruju.

Nina Topalska (1981), Bugarska

Molitva:

Dragi Bože, hvala Ti za Tvoj dar večnoga života: Isusa - mudrost Božiju. Amen.

Isus je...
moj temelj.

„Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, a to je Isus Hristos.“ (1. Korinćanima 3, 11)

Pre oko mesec dana srušili su jednu od kuća u našem komšiluku. Već posle samo nekoliko sati kuće više nije bilo. Mnogo više su se radnici mučili da uklone stari temelj. To je potrajalo čak nekoliko dana. Posmatrajući sve to u meni se počelo buditi jedno pitanje: „Ko ili šta je temelj mog života, mog braka, moje porodice, moje službe itd.?“
Pavle daje jasan odgovor po pitanju temelja u svom prvom pismu zajednici u Korintu. U njegovim očima je to Isus Hristos. Ali onda i upozorava svakog jednog koji na Njemu gradi: „Ako li ko zida na ovome temelju zlato, srebro, drago kamenje, drva, seno, slamu - svakoga će delo iziđi na videlo. Pokazaće (sudni) dan, jer će se u ognju otkriti, i kakvo je čije delo, pokazaće oganj.“ (1. Korinćanima 3,12-13)
Pavle jasno govori, da problem u Korintu nije postavljen temelj, već način i vrsta materijala kojim je građen ovaj temelj. Za Pavla je sasvim jasno: svako učenje, koje nije građeno na ovom temelju, ne možemo nazvati „hrišćanskim“.
Komšijska kuća može imati različite zidarske stilove gradnje. Baš takva raznolikost se nalazi u našim zajednicama. Čak i razne teološke razlike bez ikakve sumnje mogu biti ogromno bogatstvo - sve dok se grade na temelju koji je Hristos postavio. On je taj, koji je temelj jedinstva cele građevine koja se naziva Crkva.
Kada posmatram, šta se sve dešava u današnje vreme, ljudima je potreban oslonac, sigurnost, stabilnost. I ja sam treba da imam jedno takvo čvrsto tlo.

Freddy Nzambe (1969), Tunis

Molitva:

Gospode, jedna kuća ne može biti stabilna i čvrsta bez temelja. Pomozi mi da prepoznam koliko je neophodna čvrsta povezanost sa Tobom. Hriste, Ti si jedini koji daje oslonac - meni, mojoj porodici, mojoj zajednici, svim ljudima. Amen.

Isus je...
naša pobeda.

„A Bogu hvala koji nam dade pobedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista.“
(1. Korinćanima 15, 57)

Postoje različiti tipovi pobeda, na primer: uspešni atletičari, veliki majstori slikarstva, plesači, poetičari, pisci, pevači, muzičari i još mnogi drugi. Svi oni zaslužuju naše divljenje i aplauz, za naporno uloženi rad koji visoko cenimo. Jedan judejski mladić po imenu Isus je došao na ovaj svet. On je bio Hristos - Mesija. Još mnogo ranije su proroci predviđali Njegov dolazak.
Rođen od jedne žene - device, objavio Božiju volju i naučavao velike istine. Nudio je svim ljudima večni život u Božijem carstvu, bez obzira na društveni položaj, njihovu grešnu prošlost ili pak sadašnjost. On je došao kao sluga. Došao je kao sluga i protivnik religioznih elita.
Bio je osuđen, plativši cenu na Golgotskom krstu, kako bi mi mogli živeti.
Ono što našu pobedu čini malo nerazumljivom, je činjenica da samo treba da prihvatimo Isusa, otvoriti mu srce, prihvatiti ga kao ličnog Gospoda i Spasitelja, pružiti mu prostor, da Njegov Duh bude pečat novog života i posvećenja.
Džon Vesli je jednom rekao: „Vera je delo čoveka, ali isto tako i dar od Boga. Niko nije verovao, a da mu pri tome Bog nije dao potrebnu silu za to“.
Zahvaljujem Bogu za dar vere kao i za priliku da svaki dan svog zemaljskog života, mogu upoznati Njegovu ljubav, sve do onog trenutka, kada ću otići k Njemu u večnu radost i slavu.
Veselimo se bezgraničnoj i neizmernoj ljubavi našeg nebeskoga Oca. On je najbolji pobednik, koji je nas osvojio, kako bi odoleli svim našim svakodnevnim izazovima.
Soli Deo Gloria (sva slava pripada Bogu).

Ivan Lukáč (1990), Slovačka

Molitva:

Sveti Bože, svim srcem Ti zahvaljujemo za spasenje kroz Tvoga Sina i našeg Gospoda Isusa Hrista. Neka nas pogled na krst uvek priseća, da si Ti naša pobeda, naša radost, naša nada. Amen.

Isus je...
moja snaga.

„I on mi reče: Dosta ti je moja milost, jer se moja sila u slabosti ispoljava. Rado ću se dakle hvaliti svojim slabostima, da se useli u mene sila Hristova. Zato se dobro snalazim u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonstvima, u teskobama za Hrista, - jer kad sam slab, onda sam jak.“ (2. Korinćanima 12, 9-10)

Odkako sam upoznao Gospoda, život mi se drastično promenio. Bilo je mnogo navika, koje sam morao da promenim. Učio sam šta je dobro, a šta je loše. Učio sam o grehu i opraštanju.
Kada me je jedan prijatelj po prvi put pozvao u crkvu, čuo sa tamo o jednom čoveku po imenu Isus, koji je činio velike stvari. Moja znatiželja me je vukla svake subote na dečiji čas. Tražio sam dečiju Bibliju jer su tamo zapisane predivne priče, koje sam i sam mogao da pročitam. Učio sam od Isusa, kako da poštujem ljude, kako voleti i verovati. Isus mi je dao hrabrost da prihvatim i postanem hrišćanin. Verujem u Boga i Njegovog ljubljenog Sina Isusa, koji je dao svoj život za nas. Svaki dan rastem u Hristu. On je snaga, koja me svakodnevno ohrabruje. Iako se u svom životu često osećam slabo, u Njemu nalazim mir. Zahvalan sam mu, jer mi daje milost.

Aurel Isufi (1993), Albanija

Molitva:

Dragi Bože, zahvalan sam Ti za život koji imam u Tebi. Hvala Ti, jer se svaki dan brineš o meni, menjaš me i prihvataš u svoje kraljevstvo. Uvek ću Te slediti, moj Gospode, i moliti da me Tvoja prisutnost prati, gde kod bio. Neka je proslavljeno Tvoje ime. Amen.

Isus je...

taj, koji nas za slobodu oslobodi.

„Za slobodu nas je Hristos oslobodio: stojte, dakle, čvrsto i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti!“ (Galaćanima 5, 1)

Pavle podseća Galaćane na slobodu jednog novog života u Hristu. Ipak je sloboda jedno ugroženo blago. Iz tog razloga udvostručuje Pavle svoju izjavu: za slobodu nas je Hristos oslobodio.
Zahvaljujući svojoj majci, Evangelička metodistička crkva mi je postala duhovni dom, dok sam istovremeno naučio vrednovati kritičku nastrojenost svoga, od crkve udaljenog, oca.
Posmatrao sam pažljivo svet oko mene. Kad sam bio mlad, postalo mi je jasno, da vera može biti jedna oslobađajuća sila, ali da ona ostaje samo jedan stil života ukoliko nije delotvorna u ličnom i društvenom životu. Učinio sam taj izazovan korak vere. Zahvalan sam da me je Hristos obuzeo i proširio moj pogled vere. Kako tada, tako i danas cenim kritičko mišljenje i posmatram svet oko mene.
Nažalost postoje neki hrišćani, čija vera je vođena mnogobrojnim pravilima, zabranama i strahovima umesto sa radošću, pouzdanjem i nadom. Pavle nas podseća da nas je Hristos za slobodu oslobodio.
Posvećenost Hristu je osposobila Pavla, da na sasvim nov način voli Boga i ljude na ovom svetu. Da čak i u teškim životnim okolnostima, verom u Hrista, može zračiti radošću i nadom.
Oslobođenje u Hristu ostaje oslobođenje, kada datu slobodu primenimo na dvostrukoj zapovesti - ljubav prema Bogu i bližnjemu. Zato se Pavle nadovezuje sledećim rečima: „Jer u Isusu Hristu niti ima vrednost obrezanje ni neobrezanje, nego vera koja kroz ljubav deluje.“ (Galaćanima 5, 6)
Ovo je bio jedan od omiljenih stihova Džona Veslija. Hrist je i njegov život oslobodio, kako bi ta sloboda oslobodilački delovala na okolinu i društvo. Utemeljen u Hristu, želim i ja takođe da širim dalje vest o toj slobodi.

Episkop Patrick Streiff (1955), Centralna konferencija za Srednju- i južnu Evropu

Molitva:

Isuse Hriste, slavimo Tebe i Tvoju oslobodilačku silu, učini nas čvrsto utemeljenim u Tebi. Obnovi i oživi u nama ljubav prema Bogu i prema bližnjima. Amen.

Isus je ...
više od jednog imena.

„Zato ga je i Bog preuzvisio i darovao mu ime koje je nad svakim imenom, da se u ime Isusovo prikloni svako koleno onih koji su na nebu, i na zemlji, i pod zemljom.“ (Filipljanima 2, 9-10)

U poslanici Filipljanima Isusovo ime ne samo da je proslavljano najlepšim tonovima, nego je uzvišeno i na nebu, Bog mu je dao ime koje je značajnije od svakog drugog imena. I svi, koji su na nebu i na zemlji, jednoga dana će pasti na svoja kolena pred Isusom.
Ovo je vrlo iznenađujuća činjenica, pošto je Isus možda jedini čovek, koji na ovoj zemlji nije čeznuo za nečim višim. Tokom svog života nije ostavio nikakve zapise. Njegove reči i dela, koja su prepričana u Novom zavetu, zasnivaju se na usmenim svedočanstvima svedoka. Ova svedočanstva sadrže informaciju, da je Isus jednom nešto pisao, iako samo prstom po zemlji. Šta je zapravo pisao, niko nije mogao da pročita, a još manje da razume. Ali time je ipak postideo književnike i fariseje, koji su od njega tražili da osudi ženu koja je bila uhvaćena u preljubi (Jovan 8, 6).
Evanđelja govore o tome da je Isus nakon vaskrsenja sedeo za istim stolom sa svojim prijateljima. To im je ulilo novu nadu, pošto: Isus im je omogućio da „još jednom govore o nadi“.
Bilo mu je moguće da „još jednom govori o toplini života“.
Još jednom je govorio jezikom ljubavi, „da bi možda poneki kazali: toga je bilo, i mora ga ponovo biti.“ (Erich Fried)

Ueli Frei (1965), Švajcarska

Molitva:

Isuse Hriste, neka je proslavljeno Tvoje ime, zato što Ti govoriš jezikom ljubavi. Amen.

Isus je ...
moj snabdevač.

„Ne brinite se ni za što, nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem neka se vaše molbe Bogu očituju. I mir Božiji, koji prevazilazi svaki um, sačuvaće vaša srca i vaše misli u Hristu Isusu. Uostalom, braćo, što god je istinito, što god je časno, što god je pravedno, što god je čisto, što god ljubazno, što god je na dobru glasu, ako je kakva vrlina, ako je kakva pohvala, na to mislite. Što ste naučili, i primili, i čuli, i videli na meni, to činite, i Bog mira biće sa vama.“
(Filipljanima 4, 6-9)

Naša svakodnevnica je ispunjena stvarima, koje nas zabrinjavaju: katastrofe, siromaštvo, zloba, nepravednost, nemoral itd. Često se pitamo: „Zašto Bože?“, „Kako možeš to da dopustiš?“ ili „Zašto upravo ja?“ U teškim okolnostima hrišćanin počinje da sumnja u Božiju brižljivost. Iako brineš zbog nekih sitnica, pokazuješ time da je tvoja vera mala.
Sam Isus je rekao: „Ne brinite se dakle govoreći: šta ćemo jesti? Ili: šta ćemo piti? Ili: šta ćemo obući? Jer sve to traže mnogobošci: zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite prvo carstvo i pravednost njegovu, a sve ovo dodaće vam se.“ (Matej 6, 31-33)
Prosto je apsurdno, da hrišćani brinu o tome, kako će provesti sledeće nedelje ili mesece – kada već veruju da su spašeni i izbavljeni iz moći sotone i imaju večni život.
Brige nas razaraju. Svojom zabrinutošću ti prenosiš poruku: „Bože, ne znam da li mogu imati potpuno poverenje u Tebe.“ Svakodnevne brige nas uvode u iskušenje. Kada smo zabrinuti, obeshrabreni, razočarani, možemo doći ka Bogu i u zahvalnosti primiti mir, koji dolazi od Njega. Možemo mu se potpuno predati, slušati Njegovu Reč i verovati da On brine o svemu.

Dimitar Janevski (1985), Makedonija

Molitva:

Bože, molim Te pomozi nam da stavimo sve naše brige na Tebe. Daj nam snažnu veru i neka nas ispuni Tvoj mir i radost. Molim Te to u imenu Tvoga ljubljenog Sina, Isusa Hrista. Amen.

Isus je...
moj integritet.

„Jer je u njemu stvoreno sve što je na nebesima i na zemlji, sve vidljivo i nevidljivo, bili to prestoli, ili gospodstva, ili poglavarstva, ili vlasti; sve je njegovim posredstvom stvoreno – i za njega.“ (Kološanima 1, 16)

Moj suprug radi u jednoj banci. Nedavno je učestvovao u grupi, koja je imala seminar i proučavala ponašanje i navike izuzetno uspešnih ljudi. Sa velikim interesovanjem sam čitala i ja knjigu sa staro-novim pojmovina kao što su proaktivitet, postavljanje prioriteta, vin-vin situacija, sinegrija, (ne)zavisnost itd. Stari sadržaj, stare vrednosti stavljene u nova kućišta modernog vremena.
Ovo se odnosi i na pojam „integritet“. Ovaj pojam je u rečniku objašnjen kao „potpunost, nedeljivost, besprekornost“. To je stanje za kojim čeznem iz dubine duše. Isus je moj integritet. On mi poklanja dostojanstvo i stavlja mi pečat, koji me čini relevantnom, verodostojnom i pravom.
Ja mogu biti rečita – time mogu nešto *reći*. Ja mogu biti aktivna – time mogu nešto *napraviti*, kreativno stvoriti. Ja mogu težiti za nečim - time *postižem* određene ciljeve, ostvarujem nešto.
Bez Njega samo plutamo – sa Njim lovimo ribe. Bez Njega krećemo obeshrabreno na put – sa Njim se raduje naše srce. Bez Njega smo samo nepoželjne mrlje mastila – sa Njime postajemo uokvireni akvarel. Bez Njega smo obična gomila ljudi– sa Njime smo ciljno orijentisano društvo. Bez Njega smo beskorisna zemlja – sa Njime dobro, plodonosno zemljište.
On je taj, koji kao da nas sve ličnim PIN-kodom aktivira i oprema talentima, sposobnostima i opunomoćuje nas, da radimo na izgradnji Njegovog carstva. „Jer sva stvorenja sa žudnjom očekuju otkrivenje slave sinova Božijih.“ (Rimljanima 8,19) Ostanimo verni našem pozivu!

Grethe Jenei (1969), Mađarska

Molitva:

Nebeski Oče, zahvaljujemo Ti što još uvek pokazuješ dobru volju prema nama. Mi Te hvalimo i proslavljamo radi Hrista, čija žrtva nam je omogućila pristup ka Tebi, i mi smo Ti zahvalni za Svetoga Duha, koji dozvoljava da se dostojanstvo razvija u nama. Amen.

Isus je...
jedinstven i večan.

„I on je pre svega i sve u njemu ima svoje postojanje.“ (Kološanima 1, 17)

Ja zapravo ne mogu pisati o Bogu. Od kada me je pronašao i ja Njega, moj život se sasvim promenio. Bog je postao središte moga života. Sve je sa Njime počelo i sa Njime će se i završiti. Nemam ni neophodne reči a ni darove, da bih govorila o Njemu kao što bih želela. Deluje mi kao da sve što kažem, nije dovoljno snažno da izrazim dubinu mojih osećanja i ne mogu da opišem dubinu mojih misli.
On je predivan, veličanstven i poseduje savršenu lepotu. Skroman je, snažan, savršen prijatelj, najbolji stariji brat, savršena ljubav. Onaj koji ga ima, ima sve! U Njemu je život, snaga, radost i mir; u Njemu leži kompletna božanska punina! On je Izbavitelj, Spasitelj, Iscelitelj, Osloboditelj, početak i kraj, večni Otac, Knez mira, Dobar pastir, hleb i voda života. On je perfektan, savršen, bez greške, bez konkurencije, jedinstven i večan!
Možda misliš da je ovaj kratak opis Isusa nešto formalno i sastoji se od reči koje su jednostavno preuzete iz Biblije. Ali meni je svaka reč, koja opisuje Njega, vrlo lična. Svaka reč ima neuporedivu težinu i delovanje u mom životu. Imam živi odnos sa Njim i ne kažem to zato da bih se time hvalila, nego da bih izrazila moju radost i zahvalnost. Svaki put kada pišem ili govorim o Njemu, otkrivam nešto novo. Pažljivo biram reči, a moje srce se ispunjava zadovoljstvom i puninom. Njegova slika je u mojim mislima i srcu kompleksna i lepa, intimna i lična, tako dragocena. Imam utisak kao da me je strah da ne upropastim deo te lepote, kada o Njemu pričam ili pišem. Znam da nemam poseban dar izražavanja ni usmeno, a ni pismeno. Mislim da sam sasvim obična žena, koja poseduje blago. Blago, koje je nekima neobično. On je moje blago!

Alina Goia (1978), Rumunija

Molitva:

Gospode Isuse, molim Te otvori moje oči i pomozi mi da Te vidim svakodnevno tako kakav zapravo i jesi, na način koji je meni neophodan, svakoga dana. Amen.

Nedelja, 9. april 2017.

Isus je...
moja najveća prednost.

„Ti si Gospod moj, nemam dobra osim tebe.“ (Psalam 16, 2)

Šta bi sve čovek dao da njegov život bude praćen nečijim budnim okom. Da ga prati neko koga ljudske oči ne mogu videti i da on bude taj kome je data svaka moć na nebu i na zemlji, da bude pod budnim okom toga kome pripada sva punomoć; onaj koji je obećao da će celog života biti uz nas. U pratnji toga, koji je iznad svih vladara i svih moći.

Da li smo zaista toliko slepi iako su naše zemaljske oči otvorene da ne možemo videti Božiju realnost?

David kaže: „Gospod pogleda s neba na sinove čovečije, da vidi ima li koji razuman, traži li koji Boga.“ (Psalam 14, 2)

David govori o vladavini i suverenitetu njegovog Gospoda, bez kojeg njegov život ne bi imao nikakvog smisla. Njegova radost i nada je u Njemu. Moj Gospod! David prepoznaje Božiju veličinu i moć i podređuje joj se. On slavi uzvišenost Svemogućega. David posmatra Boga kao svoje najveće bogatstvo, najlepše nasleđe, ispunjenje svih njegovih želja i čežnji. U Božijem prisustvu sve drugo gubi svoju vrednost.

Pavle bi mogao reći: „Ja u stvari i sada sve smatram za štetu prema prevažnom poznanju Hrista Isusa, Gospoda svoga.“ (Filipljanima 3, 8)

Kad se neki čovek izražava poput Pavleta i Davida, znači da posebuje duboko poznanje Boga i da ima posebno zejedništvo sa Njim. Neka to postane i tvoje iskustvo.

Abdnour Ait Abdelmalek (1955), Alžir

Molitva:

O Isuse, neka Tvoja vladavina i uzvišenost budu uvek predmet našeg proslavljanja. Amen.

Isus je...
moj Spasitelj.

„Zato se, naime, trudimo i borimo, što smo se uzdali u Boga živoga koji je spasitelj svih ljudi, osobito vernih.“ (1. Timoteju 4, 10)

Prošle godine sam proslavila 50. rođendan. Činjenica da sam smela dočekati taj dan ispunila me je radošću, a naravno zahvaljujući prijateljima, ovaj dan se ubraja među nezaboravne.

Kao dete odlazila sam u nedeljnu školu i slušala o Isusu Hristu, na raznim omladinskim skupovima smo zajedno pevali o Njemu i proslavljali Ga. Rasla sam u veri i spoznala da je Isus prošao putem patnje, da bi i mene izbavio iz moći greha. Teoretski i uopšteno je to bilo jasno. Ali kasnije u životu su nastale situacije, u kojima sam smela Isusa iskusiti kao „stvarnog“ Spasitelja i Izbavitelja od zemaljske smrti, i to je produbilo moju veru. Koreni vere su rasli u dubinu. Mogla sam čuti Božiji glas i razgovarati sa Njim, sve do tada, dok nisam bila spremna tiho da kažem: „Bože, neka bude Tvoja volja!“

Bog se smilovao nad mojom slabošću i pomogao mi – pomogao pre svega u tom smislu, da mi je poklonio neophodnu snagu, da je ojačao moje poverenje, i da je uklonio prepreke sa mog životnog puta.

Mi možemo da stojimo u uzajamnoj molitvi jedni za druge, za naše bližnje, ali spoznaju da je Isus moj Spasitelj mora primiti svako za sebe lično. Za to se molim, za to se zalažem i trudim da budem bližnjima primer u tome.

Marija Virag (1966), Srbija

Molitva:

Dragi Gospode, hvala Ti što si od krhotina moga života napravio jednu novu posudu. Pokloni mi mudrost da mogu živeti svoj život na Tvoju slavu. Hvala Ti za puninu života, hvala za snagu i hvala Ti što ispunjavaš moje srce zadovoljstvom, radošću i zahvalnošću. Amen.

Isus je...
na obali.

„A kada je već bilo jutro, Isus stade na obalu; ali učenici nisu znali da je to Isus.“ (Jovan 21, 4)

Nakon teškog puta Isusovog stradanja u svakodnevnicu se uvuklo obeshrabrenje. Svanulo je jutro nakon bezuspešne noći. Ali sada je tu među njima Isus. On će ispuniti njihov dan, njihov život.
Šta bi moglo predstavljati obalu u životima naših bližnjih? Možda je to obala njihovih navika, njihovih obeshrabrenja. Ako Isus dolazi ka svojim učenicima na obalu njihovog razočarenja, zar nije i crkva pozvana ka tome da ide tamo na obalu, da bude prisutna tamo gde se nalaze razočarani, dezorijentisani i obeshrabreni ljudi?
Mesto delovanja crkve je upravo nakon noći, ujutro na obali. Tamo treba da donosi nadu onima, koji je više ne poseduju.
Vaskrsli Hrist je pristupio očajnim učenicima i poklonio im svoju ljubav – da bi u njihovim srcima mogao da oživi plamičak nade.
Crkvi je neophodan znak Božije ljubavi za sebe, ali i za službu bližnjima. Neophodan je znak Božije ljubavi, da bi bila prisutna u svim noćima ovoga sveta. U noćima napuštenosti, ravnodušnosti i trpljenja. Da bi na taj način bila svedok nade u Hristu, prikladnim rečima, delima, znacima strpljenja, izdržljivosti, solidariteta, nežnosti, oproštenja i mira – jednostavno da bude prisutna kroz znakove Božije ljubavi.

Etienne Rudoph (1966), Francuska

Molitva:

Hvala Ti Gospode, što obasjavaš naše noći Tvojom nadom. Pomozi nam da se odlučimo za korake, kojima bismo razočaranim ljudima na obali približili i posredovali Tvoju ljubav. Amen.

Isus je...
odsjaj božanskog bića.

„On je odsjaj njegove slave i odraz njegovoga bića, koji sve nosi svojom silnom rečju koji je izvršio očišćenje od greha i seo s desne strane veličanstva na visinama.“ (Jevrejima 1, 3)

Autor poslanice Jevrejima počinje svoje pisanje snažnom izjavom: Isus je odsjaj Božije slave i odraz Božijeg bića. Bog, koji je duh i stanuje u nepristupačnom svetlu, javlja se kroz Isusa Hrista. U Njemu nevidljivi Bog postaje vidljiv. San, da se vidi Bog, postao je java. Apostol Jovan nam donosi svoje lično svedočanstvo ali i iskustvo drugih apostola – oni su svojim ušima čuli reči života, videli su to svojim očima, a čak su i opipali vlastitim rukama.
Kakvo predivno i neverovatno otkrivenje! To je Božiji nepredvidiv izazov pred teološkim i filozofskim idejama o božanskom biću. Bog je jasno pokazao da ne dozvoljava da bude smešten u okvire ljudskog koncepta i logičkog načina razmišljanja. Ovaj izazov važi jednom zauvek. Kako mi danas reagujemo na to? Da li je naša reakcija drugačija nego što su to činili Jevreji i Grci prvoga veka? Da li zaista verujemo da je Isus Hristos odsjaj božanskog bića? Ako to verujemo, kakve su posledice ove vere?
Ne moramo da se pitamo, kakvog to Boga imamo. Naš Bog je Bog požrtvovane ljubavi. On ljubi svoje čovečanstvo sve do kraja – do poslednjeg daha Njegovog jedinorodnog Sina. Ova ljubav pobeđuje, pa čak ni smrt je ne može nadvladati. Bog je za nas i sa nama, On je strasni Bog, koji je spreman da nam milošću posreduje učešće na božanskom životu. Budimo nosioci ove strasti; to ne samo da će promeniti naš život, nego i živote mnogih drugih.

Daniel Topalski (1974), Bugarska

Molitva:

Dragi Gospode, daj nam snage da budemo u našem svakodnevnom životu poput tebe. Amen.

Isus je...
ljubav.

„I mi smo upoznali i verovali u ljubav koju Bog ima prema nama. Bog je ljubav i ko ostaje u ljubavi u Bogu ostaje, i Bog ostaje u njemu.“ (1. Jovanova 4, 16)

U Bibliji stoji: Ljubite se uzajamno, pošto ljubav dolazi od Boga. Ako posmatram ljubav kao pojam, kao neki apstraktni koncept, ne nalazim nikakav mir u mojim mislima. Uzajamna ljubav je nešto, što je svakodnevno vidljivo i opipljivo: u tešenju i hrabrenju nesigurnog deteta, u kuvanju omiljenog jela za porodicu, u pogledu koji ne stavlja svoje potrebe u prvi plan, nego potrebe bližnjih. To je ljubav, koju Bog traži i o kojoj govori.
U trudnoći sam se uverila, da ne moram prvo uzeti moju bebu u naručje, da bih je mogla ljubiti. U svakom njenom najmanjem pokretu svakodnevno doživljavam, šta je zapravo ljubav – iako je još ne mogu videti. To me je dovelo do razmišljanja o tome, šta je ljubav, koliko je zapravo značajno jednostavno širiti ljubav u svom okruženju, kao odsjaj Isusa i Njegovih dela.
Naravno da bi bilo utopijski govoriti o tome da treba sve ljude i uvek ljubiti. Po mom mišljenju je malo preterano govoriti o bezuslovnoj ljubavi prema svim ljudima. Bitno je biti samouveren, pogledati bližnjeg u oči, a svojim rečima i delima ne nanositi neku štetu, nego tešiti druge, ohrabrivati, inspirisati i tako im služiti gde je to moguće sredstvima, koja nam stoje na raspolaganju.

Xhuli Kasmollari (1984), Albanija

Molitva:

Dobri Bože, hvala Ti što nas ljubiš takve kakvi jesmo. Hvala Ti za tu raznovrsnost ljudi u našem okruženju. Molim za sva ona srca, kojima nedostaje ljubavi. Molim Te, ispuni naše živote radošću Tvoje ljubavi.Amen.

Petak, 14. april 2017.

Isus je...
jagnje Božije.

„Sutradan vide Isus kako dolazi k njemu i reče: evo jagnje Božije koje uklanja greh sveta.“ (Jovan 1, 29)

Često sam tužna, kada čujem i čitam o mnogim stradanjima u ovom svetu. Najčešće je uzrok tome zlo, koje savladava ljude – nasilje i neiskrenost, čežnja za vlašću i sebičnošću, ali i lenjost i ravnodušnost. Ne možemo zbog toga okrivljavati samo druge ljude i sotonu. Moja nespremnost ka tome da pomognem nekome, takođe može prouzrokovati mnogo štete, kao i aktivno loše delovanje nekog drugog. Sve je to povezano. „Niko nije ostrvo…“, to je u našem vremenu postalo uočljivije nego ikada. Zato su svi odgovorni. Čak se i nada, koja je nagoveštavala da se dobrom voljom i predanim radom može prevazići stradanje ljudi širom sveta, pokazala lažnom. Radi našeg zajedničkog greha propada ceo svet u tamu.
Ali onda dolazi jagnje Božije, koje preuzima grehe celoga sveta. On uklanja kosmičke posledice našeg greha. On ima punomoć i silu da pokloni život i snagu onima koji u ovome svetu nemaju ništa od toga. Njime počinje obnovljeni svet – ne samo u crkvi, nego i na sudnjem danu i u stvaranju nove zemlje i novoga neba. A On je to učinio tako što je sam postao žrtva.
Šta za nas znači žrtva? Zar se ne zgražavamo nad činjenicom, kada čitamo o prinošenju žrtvi u hramu staroga Izraela? A sve se to dešavalo radi toga da ljudi shvate činjenicu, da svaki greh donosi krvave posledice. Sve to pokazuje na žrtvu Isusa Hrista i na tajanstvenost krsta. Pokušajmo danas da shvatimo ovu tajnu i da je dotaknemo našim srcem.

Jana Danečková (1977), Češka

Molitva:

Gospode, molim Te ispuni naše srce zahvalnošću za to, što si učinio za nas i pomozi nam da što bolje shvatimo Tvoju neopisivu ljubav. Amen.

Isus je...
žrtva za grehe.

„Ali on bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na njemu našega mira radi i ranom njegovom mi se iscelismo.“ (Isaija 53, 5)

Praznici su obično povezani sa tradicijom. Čini se kao da su ljudi voleli tradiciju: ona je prisutna u zemljama, religijama i porodicama. Uskršnjoj tradiciji u Rumuniji pripada i oslikavanje uskršnjih jaja. Ovu tradiciju sam volela od malena. Uvek kada se približavao Uskrs sakupili smo crvene ljuske luka, sitne cvetove i listove i farbali jaja na vrlo specifičan način. Time je Uskrs za nas postao još značajniji i lepši.
Iako se često kaže da je jaje paganski simbol, koristi se i u judaizmu i hrišćanstvu. U judaizmu se jede na dan Pashe i simbolizuje razaranje hrama (586. pre nove ere su to učinili Vavilonci a 70. godine posle Hrista Rimljani). Jaje nas poziva ka tome, da se svake godine prisetimo duhovnog života Jevreja u vezi sa hramom, gde je Božije prisustvo bilo opipljivo. To im daje nadu da je promena moguća: ne moramo biti u duhovnom smislu mrtvi, nego živi.
Mi kao hrišćani poznajemo činjenicu nanovorođenja: Nikodim, jedan od fariseja, je hteo da razgovara sa Isusom o duhovnim stvarima, a Isus je odgovorio: „Zaista, zaista, kažem ti, ako se ko ne rodi odozgo, ne može videti carstva Božija.“ (Jovan 3, 3). Isus ga izaziva ka novom životu po Božijim zakonima uz pomoć Svetog Duha. Poziva ga ka tome da umre starom, grešnom načinu života, kako bi vaskrsnuo sa Isusom Hristom u novi život.

Ligia Istrate (1986), Rumunija

Molitva:

Gospode Isuse, hvala Ti što si na krstu preuzeo moje grehe, moje bolesti, moje fizičke i duševne patnje. Hvala što si na sebe preuzeo Božiju presudu, koja je bila namenjena svima nama. Molim Te, pomozi mi da ove godine pravilno proslavim Uskrs time što ću se odlučiti za obnovu moga života i što ću Tebe imati uvek pored sebe. Molim Te, Bože, probudi u meni to što je mrtvo i pokloni mi život ispunjen Tobom. Amen.

Isus je...
među živima.

„Pošto su bile uplašene i oborile lice zemlji, on im rekoše: što tražite živoga među mrtvima? Nema ga ovde, nego je vaskrsao.“ (Luka 24, 5-6)

Nedavno sam sahranjivao jednu ženu iz naše zajednice. Bio sam iznenađen velikim brojem onih, koji su posećivali grobove svojih rođaka. Tamo odlaze mnogi ljudi, ali crkve ostaju poluprazne. Zašto ljudi radije odlaze na groblje nego u crkvu? Solomon kaže: „Bolje je ići u kuću gde je žalost nego ići u kuću gde je gozba.“ (Propovednik 7, 2). Ako bi smo morali da biramo da li ćemo ići na groblje ili u crkvu, kuda bi smo išli?
Onog prvog uskršnjeg jutra su žene otišle ka Isusovom grobu, ali tamo su čule gore navedene reči. To je osnovno uskršnje i životno pitanje. Isus nije mrtav; zato i ne treba da ga tražimo među mrtvima. Vaskrsenje Hristovo je temelj poruke jevanđelja. Naša vera se ne zasniva na pričama i tradiciji, nego na snažnoj istini o telesnom Hristovom vaskrsnuću. Ako Hristos ne bi ustao iz groba, uzaludna bi bila naša vera. Na tome sve stoji ili pada. Vaskrsnućem je Isus ispunio redosled spasenja. Na ovu neospornu činjenicu moramo odgovoriti u veri. Ako moj Spasitelj živi, moje telo će vaskrsnuti za večni život. Već u Starom zavetu je pravedni Jov rekao: „Ja isti videću ga, i oči moje gledaće ga a ne druge.“ (Jov 19, 27)

Lazo Tančev (1959), Makedonija

Molitva:

Isuse Hriste, pre 2000 godina si bio razapet i vaskrsnuo si za celokupno čovečanstvo. Ali sve bi to ostalo samo pripovetka, ako ne bi vaskrsnuo danas u mome srcu. U nadi i veri se molim za Tvoj skori dolazak. Amen.

Publikacija Evangeličke metodističke crkve
u okviru Centralne konferencije za Srednju i južnu Evropu

Prevod sa nemačkog jezika: Dragan Trajčevski, Vladimir Fazekaš, Marija Virag

www.umc-europe.org

Za unutrašnje potrebe crkve izdaje: Evangelička metodistička crkva u Srbiji,
Lukijana Mušickog 7, Novi Sad

www.emc.org.rs

mart 2017

„Hristos je Gospod“, ovo je tema Centralne konferencije 2017. Evangeličke metodističke crkve za Srednju i južnu Evropu a upravo to je centralno ispovedanje hrišćanske vere. Ove svakodnevne biblijske poruke se upravo nadovezuju na tu činjenicu i prate nas sve do Uskrsa, koji ćemo ove godine prema zapadnom i istočnom crkvenom kalendaru slaviti istoga dana. Ove biblijske poruke su izraz velike raznolikosti; „Hristos je Gospod“, ali On nas objedinjuje uprkos različitim jezicima, kulturama i načinima ispoljavanja naše vere.

Objavljeno u saradnji sa:

Open Hearts. Open Minds. Open Doors.
The people of The United Methodist Church®

COMMUNICATIONS
United Methodist Communications
THE UNITED METHODIST CHURCH